

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 190

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 august 1993

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE		
44. — Decizie cu privire la constituționalitatea art. 2 din Regulamentul Adunării Deputaților din 27 iunie 1990	1—4	35. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor și ministrului comerțului pentru aprobarea atribuțiilor și responsabilităților Comitetului inter-departamental pentru importuri de bunuri vitale necesare economiei naționale, contractate în numele și contul statului	8—9	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		462. — Ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare		9—15
348. — Hotărâre privind contorizarea apei și a energiei termice la populație, instituții publice și agenți economici	4—5			
363. — Hotărâre pentru acordarea cetățeniei române	5—6			
365. — Hotărâre pentru acordarea cetățeniei române	6—8			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea art. 2 din Regulamentul Adunării Deputaților din 27 iunie 1990

Grupul parlamentar liberal a sesizat, la 30 iunie 1993, Curtea Constituțională cu neconstituționalitatea art. 2 din Regulamentul Adunării Deputaților în conformitate cu care Biroul permanent al Camerei Deputaților a decis interzicerea trecerii deputaților de la un grup parlamentar la altul. Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională la 1 iulie 1993.

Prin această sesizare Grupul parlamentar liberal solicită Curții Constituționale să constate că art. 2 din Regulamentul Adunării Deputaților, regulament încă în vigoare, este neconstituțional deoarece contravine principiilor constituționale care consacră libertatea de conștiință și dreptul de asociere. Se consideră, avându-se în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (2) și ale art. 37 alin. (1) din Constituție, ca neconstituțională obligația parlamentarilor de a se putea afilia exclusiv la grupul parlamentar al partidului pe listele căruia au candidat în alegeri. De asemenea, se invocă dispo-

zițiile art. 66 alin. (1) și (2) din Constituție care consacră mandatul reprezentativ și care deci asigură libertatea de opinie și asociere a parlamentarilor în cadrul structurii politice a Parlamentului. În fine, se argumentează prin practica parlamentară creată în anii 1990—1992, care permite asemenea transferări.

Grupul parlamentar liberal solicită declararea ca neconstituțională atât a art. 2 din regulament cât și a interpretării date de Biroul permanent al Camerei Deputaților conform căreia trecerea unui parlamentar dintr-un grup parlamentar la altul nu poate avea loc. Sesizarea este însoțită de o copie a adresei președintelui Camerei Deputaților trimisă președintelui Grupului parlamentar liberal prin care i se face cunoscut faptul că trecerea unui deputat de la un grup parlamentar la altul este contrară prevederilor art. 2 din Regulamentul Deputaților și nu poate avea loc.

Curtea Constituțională constată că, potrivit art. 144 lit. a) din Constituție și art. 3 alin. (2) din Regula-

1992 este competentă să soluționeze o asemenea sesizare. De asemenea, Curtea Constituțională constată că sesizarea s-a făcut cu respectarea dispozițiilor constituționale (art. 144 lit. b) și legale (art. 21 alin. (1) din Legea nr. 47/1992).

La dosarul cauzei există, de asemenea, o notă a Camerei Deputaților asupra sesizării Curții Constituționale, precum și Adresa nr. 293 din 6 iulie 1993 a președintelui Camerei Deputaților prin care acesta comunică faptul că în ședința din 6 iulie 1993 Biroul permanent al Camerei Deputaților a examinat sesizarea formulată de Grupul parlamentar liberal privind neconstituționalitatea art. 2 din Regulamentul Adunării Deputaților și a decis cu 6 voturi pentru și 4 abțineri că textul în discuție nu este în contradicție cu prevederile Constituției la care se face referire în sesizare.

În nota Camerei Deputaților se arată printre altele că: trecerea de la un grup parlamentar la altul nu reprezintă o simplă modificare de opinie politică, ci o puternică distorsionare a configurației politice a Camerei Deputaților care vine în contradicție cu voința corpului electoral; principiile constituționale care consacră libertatea de conștiință și dreptul de asociere nu sunt aplicabile în speță, deoarece ele privesc cetățenii în general și nu pe cei care au devenit parlamentari, a căror organizare se face potrivit regulamentelor fiecărei Camere; trecerea de la un grup parlamentar la altul reprezintă o alternativă contrară mandatului reprezentativ în virtutea căruia parlamentarii se află în serviciul poporului și deci o alternativă nepermisă de Constituție; precedentele create nu constituie un argument, atâta vreme cât ele au fost făcute cu încălcarea regulamentului. Se conchide că art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților este în deplină concordanță cu prevederile art. 61 alin. (3) din Constituție potrivit căruia deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare potrivit regulamentului fiecărei Camere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea Grupului parlamentar liberal, adresa și nota Camerei Deputaților, celelalte acte existente la dosar, precum și concordanța între art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților și dispozițiile constituționale în materie, reține următoarele:

Ion Hristu, deputat independent a solicitat la 11 mai 1993 Camerei Deputaților să ia act de decizia sa de a activa în cadrul Grupului parlamentar liberal. La aceeași dată Grupul parlamentar liberal comunică președintelui Camerei Deputaților că a fost admisă cererea deputatului Ion Hristu de a activa ca deputat independent în acest grup și solicită operarea modificărilor de rigoare în documentele privind grupurile parlamentare.

Compartimentul tehnic legislativ al Camerei Deputaților, prin Nota din 20 mai 1993, consideră că o asemenea trecere contravine art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților și că deci deputatul Ion Hristu dacă „dorește să se afilieze la un grup parlamentar, acest fapt este posibil, conform art. 2 alin. 1 din regulament, numai la Grupul parlamentar al Partidului România Mare”, pe listele căruia a candidat și a fost ales.

Biroul permanent al Camerei Deputaților, la rândul său, a considerat că o asemenea trecere este contrară prevederilor art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților și nu poate avea loc.

Stabilirea concordanței dispozițiilor cuprinse în art. 2 al Regulamentului Camerei Deputaților cu dispozițiile constituționale implică lămurirea mai multor aspecte juridice și anume: identificarea dispozițiilor constituționale ce interesează această concordanță și succesiunea în timp a dispozițiilor constituționale și a celor regulamentare; interpretarea dispozițiilor constituționale privind grupurile parlamentare; raportarea art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților la aceste dispoziții constituționale.

Examinând aceste aspecte urmează a se observa că pentru soluționarea acestei cauze intră în discuție următoarele articole din Constituție: art. 61 care stabilește autonomia regulamentară a fiecărei Camere și posibilitatea organizării grupurilor parlamentare; art. 66 privind mandatul reprezentativ; art. 67 privind încetarea calității de deputat; art. 68 privind incompatibilitățile; art. 102 alin. (1) care stabilește categoria de partide reprezentate în Parlament.

Art. 61 din Constituție prevede că organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu.

Practic acest text consacră ceea ce tradițional este denumit autonomia regulamentară a Parlamentului.

Trebuie însă să se observe că această autonomie regulamentară are ca bază juridică tocmai dispozițiile constituționale.

De aceea, printr-o normă regulamentară, nu se poate deroga de la o normă constituțională. În mod firesc Constituția cuprinde și norme de organizare și funcționare a Camerelor parlamentare. Asemenea norme au o forță juridică supremă, ele pot fi detaliate prin normele regulamentare, dar nu încălcate. Există deci o categorie de norme constituționale care privesc chiar organizarea și funcționarea Parlamentului, iar în acest sens am menționa din Constituția României normele care privesc grupurile parlamentare, sesiunile și ședințele parlamentare, întrebările și interpelările etc. Dacă analizăm această problemă cu implicațiile sale, vom observa că regulamentul azi în vigoare este Regulamentul adoptat de Adunarea Deputaților în iunie 1990, deci înaintea adoptării Constituției. În momentul în care acest regulament a fost adoptat nu existau reguli constituționale în materie, astfel încât, necesar și firesc, acest regulament a încorporat toate regulile de organizare și funcționare, indiferent de valoarea lor constituțională sau regulamentară.

Constituția care a intrat în vigoare la 8 decembrie 1991 conține mai multe reguli privind organizarea și funcționarea Camerelor Parlamentului. Multe din aceste reguli sunt reguli noi, iar altele sunt reguli perfecționate și racordate la structurile create prin noua Constituție. Deoarece Camera Deputaților utilizează în continuare Regulamentul Adunării Deputaților din anul 1990, astăzi normele regulamentare sunt practic cuprinse în două acte și anume în Constituție și regulament. Acolo unde Constituția a introdus reguli noi sau a modificat regulile vechi, indiscutabil normele constituționale se aplică direct la realitățile parlamentare, ca o consecință firească a supremației Constituției și a ierarhiei actelor normative dintr-un sistem de drept. Cu privire la grupurile parlamentare dispozițiile constituționale sunt puține, dar foarte clare. Există totuși temeuri solide care impune Camerelor elaborarea unor regulamente care să valorifice în termeni exacti dispozițiile constituționale. Astfel, dacă ne referim numai la articolul în discuție, trebuie să se observe că, în timp ce art. 61 alin. (3) din Consti-

tuție stabilește că deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților stabilește că deputații se constituie în grupuri parlamentare. Într-o interpretare juridică riguroasă este limpede că textul constituțional exprimă clar, fără dubii, că suntem în prezența unei facultăți, a unei libertăți de opțiune. Este adevărat că în practica noastră parlamentară art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților nu a constituit o piedică în exercitarea acestei libertăți de către deputați, dar într-o viitoare reglementare terminologia trebuie racordată la cea constituțională.

Se observă deci că în ce privește posibilitatea organizării grupurilor parlamentare, art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, deși cu o terminologie nuanțată, este în concordanță cu art. 61 alin. (3) din Constituție. Art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților stabilește, de asemenea, că deputații se constituie în grupuri parlamentare alcătuite din cel puțin 10 deputați „care au figurat în alegeri pe listele partidelor sau formațiunilor politice respective”. Tot art. 2 arată că dacă deputații aleși din partea unor partide sau formațiuni politice nu întrunesc numărul necesar pentru a constitui un grup parlamentar se pot reuni, pentru a constitui un asemenea grup, sau se pot afilia la alte grupuri parlamentare constituite potrivit regulii comune. Este interesant de observat chiar aici că art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților conține reguli privitoare doar la organizarea grupurilor parlamentare nu și la modificarea structurilor inițiale ale acestor grupuri, iar sub acest aspect el nu contravine Constituției.

Art. 66 din Constituție stabilește că în exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului și că orice mandat imperativ este nul.

Practic, acest articol valorifică fără limite mandatul reprezentativ. Acest text constituțional trebuie să constituie punctul de plecare în explicarea raporturilor constituționale dintre deputat și alegătorii săi, partidul politic care l-a propulsat, Camera din care face parte. Interpretarea acestui articol constituțional nu poate fi decât în sensul că deputatul, din punct de vedere juridic, nu mai are nici o răspundere juridică față de alegătorii din circumscripția care l-a ales și nici față de partidul pe lista căruia a candidat. Raporturile sale cu alegătorii și partidul sunt raporturi morale, politice, dar nu juridice. El nu mai este ținut să îndeplinească vreo obligație față de aceștia, el este obligat numai poporului. În contextul constituțional românesc care valorifică fără limite mandatul reprezentativ, singura posibilitate pe care o are partidul sau alegătorii nemulțumiți de activitatea unui deputat este să nu-l realeagă. De aceea încetarea mandatului de deputat se poate produce numai la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces (potrivit art. 67 alin. (2) din Constituție).

În consecință, deputatul are facultatea constituțională de a adera la un grup parlamentar sau altul în funcție de opțiunile sale, de a se transfera de la un

Având în vedere considerentele expuse,

văzând și dispozițiile art. 61, 66, 67, 68, 102 alin. (1) și ale art. 144 lit. b, din Constituție, precum și dispozițiile art. 3 alin. (2), ale art. 13 alin. (1) lit. A a), art. 21 și 22 din Legea nr. 127/2002 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

Pentru motivele arătate,

grup parlamentar la altul sau de a se declara independent față de toate grupurile parlamentare. Nici o altă normă juridică, legală sau regulamentară nu poate contraveni acestor dispoziții constituționale. Întrucât Regulamentul Camerei Deputaților nu se ocupă și de această transferare de la un grup parlamentar la altul, suntem mai degrabă în fața unui gol de reglementare (la nivel de regulament) și nu în fața unui caz de neconstituționalitate.

Desigur că asupra modalităților, procedurilor și condițiilor în care aceste modificări ale componenței grupurilor parlamentare vor putea avea loc, nu poate decide decât Camera Deputaților însăși, potrivit principiului autonomiei reglementare în virtutea căruia ea își stabilește organizarea și desfășurarea propriei activități, respectându-se, firește, normele constituționale care și-ar găsi aplicații în astfel de situații.

Desigur, este o altă problemă în cazul în care constituirea unui grup parlamentar, ca urmare a acestor renunțări, afilieri și transferuri ar avea ca efect reprezentarea în Parlament a unui partid politic care nu a reușit prin alegeri să-și trimită în Parlament nici un candidat. O asemenea situație ar fi evident contrară Constituției și mai ales acelor norme constituționale care vorbesc de partide reprezentate în Parlament (a se vedea art. 102 alin. (1)). Dar în speța supusă atenției Curții Constituționale nu este vorba despre un asemenea lucru. Mai mult, la o examinare atentă a situației sesizate Curții Constituționale, se poate observa că nu suntem în prezența unui caz de neconstituționalitate a unei dispoziții reglementare, ci mai degrabă în fața unei interpretări restrictive date acestei dispoziții. Ca atare, într-o asemenea speță aportul Curții Constituționale constă mai mult în a asigura o interpretare clară a dispozițiilor reglementare în ideea de a sprijini aplicarea lor corectă. În acest sens Curtea Constituțională consideră că interpretările date în nota Camerei Deputaților și depusă la dosar nu pot fi reținute, ele nu valorifică exact nici dispozițiile constituționale și nici cele reglementare.

Nu pot rămâne în afara examinării nici motivele invocate în sesizare privind neconcordanța dintre art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților și art. 29 alin. (1) și (2), art. 37 alin. (1) din Constituție. Este în afara oricărei îndoieli că normele juridice din actele inferioare Constituției trebuie să fie conforme dispozițiilor privind libertatea conștiinței. Desigur, oricine poate avea o concepție a sa proprie, și-o poate modifica. Reglementările privind structurile parlamentare respectă această libertate, dar nu este mai puțin adevărat că cel care s-a încorporat într-o asemenea structură a acceptat să se supună regulilor constituționale și legale. De aceea invocarea acestui text are mai puțină legătură cu art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților. Nici invocarea art. 37 (dreptul de asociere) din Constituție nu este relevantă, pentru simplul motiv că nici Parlamentul, nici Camerele sale, nici structurile interne nu sunt rezultatul dreptului de asociere, lor fiindu-le aplicabile celelalte dispoziții constituționale menționate mai înainte.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

1. Constată că art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților adoptat de Adunarea Deputaților prin Hotărârea nr. 12 din 27 iunie 1990, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 87/28 iunie 1990, nu interzice trecerea unui deputat de la un grup parlamentar la altul și deci nu contravine Constituției.

2. Prezenta decizie se comunică Grupului parlamentar liberal din Camera Deputaților, precum și Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc în data de 8 iulie 1993 și la ea au participat Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Bucur Vasilescu și Victor-Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

București, 8 iulie 1993.
Nr. 44.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind contorizarea apei și a energiei termice la populație,
instituții publice și agenți economici

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Contorizarea consumurilor de apă și energie termică se desfășoară în condițiile prevăzute în prezenta hotărâre, urmărind, în principal, economisirea apei și a energiei termice, facturarea și gestionarea corectă a acestora, stabilirea unor raporturi corecte între distribuitor și consumator.

Art. 2. — Furnizarea apei și a energiei termice se efectuează pe bază de contract între unitățile de distribuție locale și consumatori.

Contractele încheiate cu persoanele juridice sau fizice beneficiare ale prestațiilor de servicii de alimentare cu apă sau energie termică vor cuprinde obligatoriu și condițiile privind sistemele de evidență ale consumurilor de apă și energie termică, precum și condițiile de calitate a serviciului.

Art. 3. — Consumurile de apă și energie termică se vor determina cu ajutorul sistemelor de măsurare prin care se asigură contorizarea cantităților livrate în vederea facturării. Dotarea cu sisteme de măsurare se va face în mod eșalonat, începând de la consumatori spre surse. În mod excepțional, în cazul lipsei sau nefuncționării sistemelor de măsurare, calculul repartizării consumurilor se va face conform normelor aprobate de consiliile locale, având la bază criteriile elaborate de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art. 4. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la proiectarea imobilelor se va avea în vedere obligativitatea asigurării condițiilor de montare a sistemelor de măsurare pentru întregul imobil și pentru fiecare consumator din imobil.

Art. 5. — Alegerea sistemelor de măsurare se va face de către distribuitor pe baza aprobării de model obținute în condițiile respectării normelor metrologice

recomandate de către Biroul Român de Metrologie Legală, avându-se în vedere alinierea la standardele internaționale și pe baza unei preselecții pe criteriul de performanță, urmată de licitație de preț.

Art. 6. — Achiziționarea și montarea contorilor pentru populație cade în sarcina distribuitorilor și se va realiza în etape, pe baza unor programe întocmite de aceștia și supuse aprobării consiliilor locale.

Consumatorii pot solicita montarea contorilor de apă rece și energie termică în devans față de programul stabilit, pe cheltuiala lor, urmând ca aceasta să se deducă din obligația de plată a serviciilor prestate de distribuitor.

Art. 7. — Agenții economici și instituțiile publice cu bransamente separate vor achiziționa și vor monta sisteme de măsurare pentru apă și energia termică până la data de 31 decembrie 1994, în baza avizării prealabile de către Biroul Român de Metrologie Legală și de către distribuitor.

Montajul sistemului de măsurare va fi realizat numai în baza unei documentații avizate de către distribuitor.

Costurile montajului sunt suportate de către consumatori.

În cazul realizării montajului de către distribuitor, costurile aferente se vor deconta de către consumatori, în maximum 3 ani de la punerea în funcțiune.

Art. 8. — Recepția privind realizarea montajului conform documentației avizate și punerea în funcțiune se vor face în prezența consumatorului și a distribuitorului, care vor întocmi un proces-verbal de recepție și preluare în exploatare.

Art. 9. — Distribuitorul va lua în considerare pentru facturare sistemul de măsurare, numai în condițiile îndeplinirii prevederilor menționate la art. 5, 6, 7 și 8 din prezenta hotărâre.

Art. 10. — Asigurarea exploataării, întreținerea, repararea, înlocuirea și verificarea metrologică a sistemelor de măsurare cad în sarcina distribuitorului, costul acestora fiind cuprins distinct în tariful de distribuție stabilit de consiliul local.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :

p. Ministrul industriilor,
Lucian Moțiu,
secretar de stat

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Marin Cristea

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 20 iulie 1993.
Nr. 348.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E pentru acordarea cetățeniei române

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — În temeiul art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, se acordă cetățenia română persoanelor care au avut această cetățenie și care cer redobândirea ei, cu păstrarea domiciliului în străinătate, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :

Ministrul justiției,
Petre Ninosu

București, 23 iulie 1993.
Nr. 363.

ANEXA

L I S T A

persoanelor pentru care s-a aprobat redobândirea cetățeniei române
în temeiul art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

1. Toma Stelian Liviu, cetățean german, născut la 15 septembrie 1952 în localitatea Baia Sprie, județul Maramureș, România, fiul lui Alexandru și Ileana, cu domiciliul actual în Germania, Offenbach am Main, Domstr. 85.

2. Romcescu Adrian, cetățean danez, născut la 2 ianuarie 1956 în București, România, fiul lui Aurel și Constantina, cu domiciliul actual în Danemarca, Nøglen's Kvt. 1 C, Albertslund.

3. Raschka Rodica, cetățean german, născută la 3 februarie 1940 în București, România, fiica lui Dumitru și Elena, cu domiciliul actual în Germania, Berlin, Martin-Luther str. 44.

4. Wild Paul, persoană fără cetățenie, născut la 5 martie 1939 în Timișoara, județul Timiș, România, fiul lui Mihai și Ana, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Zähringerstr. 45.

5. Stoica Marian, cetățean german, născut la 6 mai 1959 în București, România, fiul lui Iacovache și Maria Tereza, cu domiciliul actual în Germania, Berlin, Maybachuferstr. 11.

6. Aldea Mircea Dumitru, persoană fără cetățenie, născut la 28 octombrie 1914 în Brăila, județul Brăila, România, fiul lui Dumitru și Eugenia, cu domiciliul actual în Suedia, Fatburs Brunnsgatan 31/2 tr. 118, Stockholm.

7. Katona Stefan, persoană fără cetățenie, născut la 21 februarie 1960 în localitatea Baia Sprie, județul Maramureș, România, fiul lui Gheorghe și Margareta, cu domiciliul actual în Germania, Gomadingen, Liechtensteinstr. 8.

8. Katona Sorina, persoană fără cetățenie, născută la 27 noiembrie 1964 în Timișoara, județul Timiș, România, fiica lui Mircea și Doina Delia, cu domiciliul actual în Germania, Gomadingen, Liechtensteinstr. 8.

9. Gheorghian Mihaela Justina, persoană fără cetățenie, născută la 10 septembrie 1947 în Craiova, județul Dolj, România, fiica lui Mihai și Virginia, cu domiciliul actual în Canada, Quimet ap. 43, St. Laurent, Quebec H 4 L, 3 P 9.

10. Istrate Gheorghe, persoană fără cetățenie, născut la 28 ianuarie 1960 în București, România, fiul lui Marin și Elena, cu domiciliul actual în București, Intr. Ciucea nr. 5, bl. L 19, sc. 6, ap. 203, sectorul 3.

11. Dumitru Irina, cetățean italian, născută la 31 iulie 1954 în București, România, fiica lui Mircea și Georgeta, cu domiciliul actual în Italia, Milano, Via Ronchi 39.

12. Tașcu Gheorghe, cetățean suedez, născut la 2 octombrie 1959 în localitatea Babadag, județul Tulcea, România, fiul lui Nicolae și Elisabeta, cu domiciliul actual în Suedia, Malmö, Kristianstadsgatan 30.

13. Ciucur Elena, persoană fără cetățenie, născută la 3 aprilie 1953 în localitatea Ghizela, județul Timiș, România, fiica lui Ioan și Maria, cu domiciliul actual în Franța, Rue National, St. Rosbach nr. 15.

14. Ciucur Ștefan, persoană fără cetățenie, născut la 27 martie 1953 în localitatea Receaș, județul Timiș, România, fiul lui Ioan și Elena, cu domiciliul actual în Franța, Rue National, St. Rosbach nr. 15.

15. Curescu Michael, cetățean german, născut la 15 februarie 1926 în localitatea Domașnea, județul Caraș-Severin, România, fiul lui Petre și Stana, cu domiciliul actual în Germania, Ludwigshafen am Rhein, Taubenstr. 26.

16. Mitrea Valeriu Dan, cetățean german, născut la 5 noiembrie 1953 în București, România, fiul lui Valeriu și Viorica, cu domiciliul actual în Germania, Berlin, Kirsteinstr. 14.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E pentru acordarea cetățeniei române

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — În temeiul art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, se acordă cetățenia română persoanelor care au avut această cetățenie și care cer redobândirea ei, cu păstrarea domiciliului în străinătate, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Petre Ninosa

București, 23 iulie 1993.

Nr. 365.

ANEXĂ

L I S T A

persoanelor pentru care s-a aprobat redobândirea cetățeniei române în temeiul art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

1. Reichert Maria Lucia, persoană fără cetățenie, născută la 24 ianuarie 1955 în localitatea Mediaș, județul Sibiu, România, fiica lui Ioan și Paraschiva, cu domiciliul actual în Germania, Mannheim, Waldparkstr. 4.

2. Reichert Gheorghe Horia, persoană fără cetățenie, născut la 22 aprilie 1948 în Sibiu, județul Sibiu, România, fiul lui Mihai și Melania, cu domiciliul actual în Germania, Mannheim, Waldparkstr. 4.

3. Boca Ana, persoană fără cetățenie, născută la 26 iulie 1958 în localitatea Cărpiniș, județul Timiș, România, fiica lui Iosif și Barbara, cu domiciliul actual în Germania, Ebersbach, In Der Breitestr. 4.

4. Recsei Margareta, persoană fără cetățenie, născută la 19 octombrie 1936 în localitatea Măgherani, județul Mureș, România, fiica lui Adalbert și Lidia, cu domiciliul actual în Austria, Hinterbrunn, Mandlnerstr. 1.

5. Rădulescu Florin Mirel, cetățean australian, născut la 4 noiembrie 1943 în localitatea Focșani, județul Vrancea, România, fiul lui Grigore și Georgeta, cu domiciliul actual în Australia, Adelaide Para Hills, Kesters Rdstr. 222.

6. Dunca Viorica, cetățean suedez, născută la 4 iulie 1948 în Arad, județul Arad, România, fiica lui Ioan și Ileana, cu domiciliul actual în Suedia, Hässleholm, Vattugatan 32 A.

7. Trăușan Traian Iancu Sabin, cetățean german, născut la 15 iulie 1945 în localitatea Rovine, județul Arad, România, fiul lui Traian și Maria Magdalena, cu domiciliul actual în Germania, München, Waldeckstr. 40.

8. Eberhardt Liliانا Alexandra, cetățean german, născută la 30 august 1944 în localitatea Mada Balșa, județul Hunedoara, România, fiica lui Ioan și Elena, cu domiciliul actual în Germania, Rödermart Spitzwegstr. 4.

9. Dragomirescu Elena, persoană fără cetățenie, născută la 26 iunie 1933 în localitatea Vulturești, județul Suceava, România, fiica lui Ilie și Catinca, cu domiciliul actual în Germania, München, Ebenauerstr. 16..

10. Dorobanțu Raul Valentin Paul Andrei, persoană fără cetățenie, născut la 27 iunie 1942 în București, România, fiul lui Emanuel și Gabriela, cu domiciliul actual în Germania, München, Bavariastr. 21.

11. Băcilă Iosif, cetățean german, născut la 3 iunie 1922 în localitatea Gârbovăț, județul Caraș-Severin, România, fiul lui Ilie și Călina, cu domiciliul actual în Germania, Bad Schwalbach, Im Grundstr. 2.

12. Pojoni Camelia, persoană fără cetățenie, născută la 5 septembrie 1947 în București, România, fiica lui Comoli Ștefan și Victoria, cu domiciliul actual în Germania, Köln, Severinswallstr. 35.

13. Iordăchescu Vasile, persoană fără cetățenie, născut la 24 august 1946 în localitatea Eforie Nord, județul Constanța, România, fiul lui Ion și Dumitra, cu domiciliul actual în Germania, Frankenthal (Pfalz), Freinsheimerstr. 86.

14. Popescu Maria, cetățean german, născută la 8 septembrie 1942 în localitatea Breaza, județul Prahova, România, fiica lui Gheorghe și Victoria, cu domiciliul actual în Germania, Ennepetal, Heinrichstr. 65.

15. Popescu Corneliu Romeo, cetățean german, născut la 6 septembrie 1940 în Iași, județul Iași, România, fiul lui Nicolae și Lucreția, cu domiciliul actual în Germania, Ennepetal, Heinrichstr. 65.

16. Adamek Adrian Marius, cetățean german, născut la data de 15 august 1962 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, fiul lui Iosif și Jenica, cu domiciliul actual în Germania, Dortmund, Kurlerstr. 122.

17. Horja Jozsef, persoană fără cetățenie, născut la 4 aprilie 1944 în Cluj-Napoca, județul Cluj, România, fiul lui György și Margareta, cu domiciliul actual în Germania, Olching, Albrecht Dürerstr. 17.

18. Lupu Eugenia Elsa Agnes, cetățean german, născută la 31 mai 1910 în București, România, fiica lui Alexandru Rudolf și Elsa Maria, cu domiciliul actual în Germania, Bonn, Am Schlossplatz 17.

19. Zenide Dinu Anton, persoană fără cetățenie, născut la 25 iunie 1943 în București, România, fiul lui Anton și Elena Teodora, cu domiciliul actual în Elveția, Grand Lancy, str. Ch. des Palettes 1.

20. Tomescu Adriana, persoană fără cetățenie, născută la 24 iunie 1948 în localitatea Huși, județul Vaslui, România, fiica lui Ion și Maria, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Altfeldstr. 22.

21. Gáll Gyöngyver Imola Ileana, persoană fără cetățenie, născută la 5 octombrie 1948 în localitatea Șilea Nirajului, județul Mureș, România, fiica lui Gheorghe și Ileana, cu domiciliul actual în Germania, Hofheim am Taunus, Lorsbach, Goethestr. 9.

22. Richter Ioan, persoană fără cetățenie, născut la 14 martie 1950 în Timișoara, județul Timiș, România, fiul lui Iosif și Rozalia, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Lessingstr. 64.

23. Zulu Niculina Ana, persoană fără cetățenie, născută la 10 decembrie 1957 în localitatea Cimpina, județul Prahova, România, fiica lui Gheorghe și Victoria, cu domiciliul actual în Germania, Offenbach, Nordringstr. 8.

24. Tilinca Dana, persoană fără cetățenie, născută la 20 februarie 1961 în Cluj-Napoca, județul Cluj, România, fiica lui Mircea și Maria, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Veilchenstr. 3/a.

25. Popescu Anca Malina, cetățean german, născută la 11 septembrie 1967 în localitatea Cimpina, județul Prahova, România, fiica lui Corneliu Romeo și Maria, cu domiciliul actual în Germania, Ennepetal, Heinrichstr. 65.

26. Voicu Zelea Gheorghe, cetățean danez, născut la 20 iunie 1940 în Sibiu, județul Sibiu, România, fiul lui Gheorghe și Manda, cu domiciliul actual în Germania, München, Kafkastr. 14.

27. Papandonatos Burtea Marilena, persoană fără cetățenie, născută la 15 august 1958 în București, România, fiica lui Nicolae și Georgeta, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Leopoldstr. 48.

28. Papandonatos Gherasim Nicolae, persoană fără cetățenie, născut la 1 februarie 1955 în București, România, fiul lui Mihail și Penelopia, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Leopoldstr. 48.

29. Gueritee Octavian, persoană fără cetățenie, născut la 3 iulie 1946 în București, România, fiul lui Octavian și Agapia, cu domiciliul actual în Franța, Levallois-Perret, str. Victor Hugo nr. 119.

30. Izvernicean Marcel Dorin, persoană fără cetățenie, născut la 25 iunie 1966 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, fiul lui Alexandru și Cornelia, cu domiciliul actual în Germania, Baienfurt, Jahnstr. 12.

31. Teodorescu Ștefănescu Venera Doru, persoană fără cetățenie, născută la 18 ianuarie 1932 în localitatea Codlea, județul Brașov, România, fiica lui Constantin Mihail și Roza, cu domiciliul actual în Germania, Offenbach/Main, Nordringstr. 8.

32. Mois Gheorghe, persoană fără cetățenie, născut la 22 februarie 1946 în localitatea Moisei, județul Satu Mare, România, fiul lui Grigore și Maria, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Saarlandstr. 69.

33. Mois Ana, persoană fără cetățenie, născută la 30 aprilie 1950 în localitatea Uivar, județul Timiș, România, fiica lui Ioan și Irina, cu domiciliul actual în Germania, Karlsruhe, Saarlandstr. 69.

34. Radu Gheorghe, persoană fără cetățenie, născut la 26 noiembrie 1949 în Tîrgu Mureș, județul Mureș, România, fiul lui Ștefan și Elisabeta, cu domiciliul actual în Germania, Rosenheim, Brianconstr. 8.

35. Țărăneanu Adrian, persoană fără cetățenie, născut la 19 octombrie 1944 în București, România, fiul lui Ștefan și Alexandru, cu domiciliul actual în Elveția, La Tour Peilz, str. Les Mousquetaires 10.

36. Țărăneanu Mariana, persoană fără cetățenie, născută la 31 mai 1943 în București, România, fiica lui Aurel și Elena, cu domiciliul actual în Elveția, La Tour Peilz, str. Les Mousquetaires 10.

37. Petzak Oswald Ioan, cetățean german, născut la 14 iunie 1959 în localitatea Caransebeș, județul Caraș-Severin, România, fiul lui Ecaterina, cu domiciliul actual în Germania, Schwabach, Benkendorferstr. 10.

38. Fabian Iosif, persoană fără cetățenie, născut la 26 martie 1947 în localitatea Reghin, județul Mureș, România, fiul lui Andrei și Irina, cu domiciliul actual în Germania, Nürnberg, Sulzbacherstr. 93.

39. Fabian Irma Zita, persoană fără cetățenie, născută la 16 iunie 1950 în localitatea Reghin, județul Mureș, România, fiica lui Francisc și Irma, cu domiciliul actual în Germania, Nürnberg, Sulzbacherstr. 93.

40. Georgescu Elena, persoană fără cetățenie, născută la 1 februarie 1929 în localitatea Bazargic, Bulgaria, fiica lui Ion și Floarea, cu domiciliul actual în Franța, Compiegne, 2 Sq, Gerard de Nerval.

41. Liciu Viorel, cetățean german, născut la 4 octombrie 1953 în localitatea Râmnicu Sărat, județul Buzău, România, fiul lui Panait și Rada, cu domiciliul actual în Germania, Freiburg, Badenweilerstr. 6.

42. Szöcs Margit, cetățean maghiar, născută la 9 iunie 1959 în Tîrgu Mureș, județul Mureș, România, fiica lui Gheorghe și Elisabeta, cu domiciliul actual în Ungaria, Budapesta, Podmaniczky Utca 49.

43. Dudaș Ileana, persoană fără cetățenie, născută la 30 decembrie 1940 în localitatea Cîmpia Turzii, județul Cluj, România, fiica lui Eugen și Iona, cu domiciliul actual în Elveția, Basel, Holbeinplatz 4.

44. Löwe Michael, cetățean german, născut la 13 februarie 1969 în localitatea Hunedoara, județul Hunedoara, România, fiul lui Nicolae și Ana, cu domiciliul actual în Germania, Leverkusen, Alnenratherstr. 7.

ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

MINISTERUL FINANTELOR

MINISTERUL COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea atribuțiilor și responsabilităților Comitetului interdepartamental pentru importuri de bunuri vitale necesare economiei naționale, contractate în numele și contul statului

Ministrul de stat, ministrul finanțelor și ministrul comerțului,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 788/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 815/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comerțului,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 211/1993 privind înființarea Comitetului interdepartamental pentru importuri de bunuri vitale necesare economiei naționale, contractate în numele și contul statului, emit următorul ordin :

Articol unic. — Se aprobă atribuțiile și responsabilitățile Comitetului interdepartamental pentru importuri de bunuri vitale necesare economiei naționale, contractate în numele și contul statului, ale secreta-

riatului acestuia, precum și ale comisiilor de specialiști ce se organizează în cadrul ministerelor, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Ministrul comerțului,
Constantin Teculescu

București, 15 iunie 1993.
Nr. 35.

ANEXĂ

ATRIBUȚIILE ȘI RESPONSABILITĂȚILE

Comitetului interdepartamental pentru importuri de bunuri vitale necesare economiei naționale, contractate în numele și contul statului, ale secretariatului acestuia, precum și ale comisiilor de specialiști organizate în cadrul ministerelor și instituțiilor interesate

I. Atribuțiile comitetului interdepartamental

— Analizează oportunitatea propunerilor înaintate de solicitanți pentru importurile de bunuri vitale necesare economiei naționale care urmează să se contracteze în numele și contul statului, precum și a importurilor de produse care fac obiectul listei din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992, ce vor fi gestionate de entitățile guvernamentale desemnate conform acestei anexe.

— Aprobă, pe baza documentațiilor întocmite de solicitanți, entitățile guvernamentale și secretariatul comitetului interdepartamental, propunerile de importuri și sursele financiar-valutare pentru efectuarea acestora, constituite potrivit prevederilor legale.

— Supune aprobării Guvernului Programul de import fizic, valoric și calendaristic pentru produsele care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 211/1993,

cât și pentru cele din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992, și sursele financiar-valutare aferente fiecărei operațiuni de import.

— Aprobă procedura de organizare a licitației și caietele de sarcini pe baza propunerilor înaintate de ministerele și instituțiile care solicită importuri din categoria celor prevăzute în hotărâre și în sarcina cărora revine organizarea licitației.

— Aprobă propunerile de adjudecare a ofertelor prezentate de comisiile de specialiști din ministere, însoțite de conducerea ministerului respectiv, și decide asupra ofertei cele mai avantajoase.

— Dezbate rapoartele prezentate de ministere în comisiile de specialiști asupra stadiului realizării importului aprobat în conformitate cu prevederile din caietul de sarcini și actul de adjudecare a licitației, stabilind măsurile care se impun.

— Solicită aplicarea sancțiunilor prevăzute în contract, caietul de sarcini, actul de adjudecare a licitației, după caz, pentru câștigătorul licitației care nu își îndeplinește obligațiile.

II. Atribuțiile secretariatului comitetului interdepartamental

— Primește de la ministere și instituțiile interesate propunerile de importuri atât pentru produsele care fac obiectul art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 211/1993, cât și pentru cele din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992, precum și propunerile privind sursele de finanțare a acestor importuri.

— Prezintă în timp util, dar nu mai târziu de 10 zile, propunerile primite, comitetului interdepartamental, pentru analiză și decizie.

— Elaborează, împreună cu factorii interesați, Programul de import fizic, valoric și calendaristic atât pentru importurile vitale prevăzute la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 211/1993, cât și pentru produsele care fac obiectul anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992, cuprinzând și sursele de finanțare aferente fiecărei operațiuni de import. Acest program îl înaintază comitetului interdepartamental în vederea analizei și propunerii lui spre aprobare Guvernului.

— Primește de la ministere procedura de organizare a licitației, caietele de sarcini elaborate, conform Hotărârii Guvernului nr. 150/1992, de comisiile de specialiști constituite conform art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 211/1993 și le supune analizei și aprobării comitetului interdepartamental.

— Comunică ministerelor aprobarea și, după caz, recomandările comitetului interdepartamental.

NOTĂ :

Toate datele referitoare la oferte sunt strict confidențiale până în momentul adjudecării câștigătorului licitației.

MINISTERUL APELOR, PĂDURILOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

având în vedere necesitatea stabilirii de norme de limitare a emisiilor de poluanți eliminați în atmosferă în scopul protecției factorilor de mediu și a biosistemelor în ansamblul lor împotriva poluărilor atmosferice de către activități antropice,

— Primește de la comisiile de specialiști din ministere și instituțiile interesate propunerile de adjudecare a ofertelor licitațiilor rezultate din analiza ofertelor primite, însoțite de conducerea ministerului respectiv, și le supune analizei și aprobării comitetului interdepartamental.

— Transmite ministerelor și instituțiilor interesate aprobarea comitetului interdepartamental privind adjudecarea ofertelor licitației, în baza căreia acestea acționează pentru contractarea și realizarea importurilor.

— Primește de la comisiile de specialiști din ministere și instituțiile interesate rapoarte privind derularea importurilor în conformitate cu prevederile din caietul de sarcini și din actul de adjudecare a ofertelor licitației, informează comitetul interdepartamental și, după caz, Guvernul.

III. Atribuțiile comisiilor de specialiști constituite în ministere sau instituții interesate

— Fundamentează oportunitatea importului vital pentru economia națională din categoria produselor incluse la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 211/1993, precum și a celor cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992.

— Pregătesc Programul de import fizic, valoric și calendaristic pentru importurile vitale prevăzute în art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 211/1993 cât și pentru produsele cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 156/1992.

— Propun sursele financiar-valutare pentru efectuarea importului.

— Elaborează caietul de sarcini și textul contractului pentru import.

— Organizează și analizează licitațiile în conformitate cu dispozițiile Regulamentului privind procedurile de organizare și desfășurare a licitațiilor pentru achizițiile guvernamentale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 156/1992 și ale caietului de sarcini.

— Înaintază secretariatului comitetului interdepartamental propunerile de adjudecare a ofertelor licitației.

— Urmăresc derularea importului în conformitate cu caietul de sarcini și actul de adjudecare a ofertelor licitației.

— Informează periodic secretariatul comitetului interdepartamental asupra stadiului realizării importului.

— Răspund, conform legii, de neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin.

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 792 din 17 decembrie 1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, emite următorul ordin :

1. Se aprobă Condițiile tehnice privind protecția atmosferei și Normele metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare.

2. Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 30 septembrie 1993.

3. Condițiile tehnice și normele metodologice sunt valabile până la reglementarea, prin standardizare, a unor norme naționale sau până la revizuirea lor prin ordin ministerial.

4. Direcția strategii, legislație pentru protecția mediului, evaluare impact și avizare se însărcinează cu difuzarea și aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Aurel Constantin Ilie

București, 1 iulie 1993.
Nr. 462.

CONDIȚII TEHNICE PRIVIND PROTECȚIA ATMOSFEREI

I. Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Obiective și domenii de aplicare

(1) Prezentele condiții tehnice au drept obiectiv, prin stabilirea de norme de limitare a emisiilor pentru poluanții eliminați în atmosferă, protecția omului, a animalelor și vegetației, a biotopurilor și a biocenozelor lor, a apei, solului și materialelor împotriva poluărilor atmosferice ce pot genera vătămare sau disconfort.

(2) Ele se aplică următoarelor domenii :

- a) emisiilor produse de surse staționare, de vehicule și infrastructuri destinate transporturilor ;
- b) emisiilor produse de instalațiile de ardere ;
- c) combustibililor și carburanților.

(3) Prezentele norme de emisie nu se referă la calitatea aerului din zone de muncă, pentru care Ministerul Sănătății împreună cu Departamentul protecției muncii stabilesc, prin normele de protecție a muncii, concentrații maxime admise în atmosfera zonelor de muncă.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentelor condiții tehnice se înțelege :

(1) prin *emisie de poluanți* : eliminarea în atmosferă a unor poluanți solizi, lichizi sau gazeși din surse punctiforme sau de suprafață ;

(1.1) prin *norme de limitare preventivă a emisiilor* : norme privind valorile concentrațiilor maxime de poluanți admise a fi eliminate în atmosferă de către diferitele activități antropice ;

(2) prin *emisie* : transferul poluanților în atmosferă către un receptor (omul și factorii sistemului său ecologic, bunuri materiale etc.) ;

(2.1) prin *norme de emisie* : norme privind valorile concentrațiilor maxime admisibile ale unor substanțe poluante în atmosferă ;

(3) prin *surse staționare* : construcții, utilaje, instalații, inclusiv de ventilație, alte lucrări fixe care produc sau prin intermediul cărora se evacuează substanțe poluante în atmosferă ;

(4) prin *vehicule* : mijloace de transport rutiere, aeriene și navale, echipate cu motoare cu ardere internă sau externă ;

(5) prin *infrastructuri destinate transporturilor* : drumuri, aeroporturi, căi ferate, tunele rutiere și feroviare, precum și alte instalații la care efluenții gazeși sunt evacuați în mediul inconjurător, fără a fi colectați ;

(6) prin *instalații noi* : atât instalațiile care urmează a intra în funcțiune, cât și cele existente transformate, dezvoltate sau re tehnologizate, atunci când aceste amenajări conduc la :

- a) degajarea de emisii mai mari sau diferite de cele anterioare ;
- b) cheltuieli de realizare mai mari decât jumătate din costul unei instalații similare noi ;

(7) sunt considerate ca fiind excesive, emisiile care depășesc de cel puțin 3 ori una sau mai multe dintre concentrațiile maxime admisibile, stabilite prin standard de stat.

În situația în care pentru un poluant nu este fixată valoarea limită, emisiile sunt considerate ca fiind excesive, atunci când din observații, măsurători sau anchete rezultă că :

- a) amenință sănătatea oamenilor și a animalelor, vegetația, biocenozele și biotopurile lor ;
- b) incomodează sensibil comunități umane ;
- c) aduc prejudicii construcțiilor ;
- d) aduc prejudicii solului, vegetației sau calității apelor ;

(8) prin *limitare preventivă a emisiilor* : stabilirea de norme de emisie pentru poluanții eliminați în atmosferă, potrivit prezentelor condiții tehnice ;

(9) prin *limitare complementară a emisiilor* : stabilirea de norme de emisie pentru noxe neluate în considerare într-o analiză anterioară ;

(10) prin *limitare mai severă a emisiilor* : stabilirea de valori maxime admisibile mai coborâte decât cele fixate prin normele de emisie pentru noxa respectivă.

II. Emisii

1. Limitarea emisiilor la instalațiile staționare noi

ARTICOLUL 3

Limitarea preventivă a emisiilor conform condițiilor tehnice

(1) Instalațiile staționare noi trebuie echipate cu sisteme de reținere a poluanților încă de la darea lor în funcțiune și exploatate pe tot parcursul existenței lor, astfel încât să fie respectate normele de limitare a emisiilor prevăzute de prezentele condiții tehnice (anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 3).

(2) Măsurile și lucrările destinate a asigura încadrarea emisiilor de poluanți în limitele impuse se examinează de autoritatea competentă pentru mediu, care emite acordul de mediu la documentația de investiții privind instalația staționară nouă și autorizația de mediu, la punerea în funcțiune a instalației respective.

ARTICOLUL 4

Limitarea emisiilor de către autoritatea pentru mediu

(1) În cazul unor emisii pentru care prezentele condiții tehnice nu prevăd limite, pe baza propunerii documentate a proiectantului instalațiilor, autoritatea pentru mediu stabilește o normă de emisie preventivă, în conformitate cu norme din țări europene dezvoltate industrial, cu condiția ca aceasta să poată fi realizabilă pe plan tehnic, iar tehnologia aplicabilă să fie economic suportabilă. La stabilirea acestor norme se va ține seama de nivelul emisiilor din zona de amplasare a instalațiilor noi, precum și de tipul și mărimea celorlalte emisii existente, urmând a se aplica tehnica de depoluare, în primul rând la acele surse unde reducerea emisiilor va fi semnificativă și economic suportabilă.

(2) Se consideră realizabile pe plan tehnic și al exploatarei, acele măsuri de limitare a emisiilor, care :

a) sunt generalizate pe plan internațional, în sectoare similare de activitate economică ;

b) au fost aplicate experimental cu rezultatele scontate și sunt capabile a fi aplicate și la alte instalații.

(3) Evaluarea gradului de suportabilitate economică a măsurilor de limitare a emisiilor se va face luând în considerare costurile de investiții și exploatare pe unitatea de poluant reținută, precum și ponderea acestora în costurile totale ale agentului economic, comparativ cu situații similare din alte țări europene.

ARTICOLUL 5

Limitarea mai severă a emisiilor de către autoritatea pentru mediu

Dacă, pe baza studiilor de impact ecologic, se apreciază că o instalație nouă poate produce emisii peste nivelurile stabilite prin standarde, chiar dacă respectă limitarea preventivă a emisiilor, autoritatea pentru mediu poate impune, la elaborarea acordului de mediu, o limitare complementară sau mai severă a acestora, argumentând tehnic, social sau economic nivelul maxim propus.

ARTICOLUL 6

Dispersia poluanților în atmosferă

(1) Înălțimea coșurilor de evacuare în atmosferă a poluanților se determină pe bază de studii de dispersie, elaborate de la caz la caz, luând în considerare con-

dițiile meteorologice și de amplasament specifice zonei în care acționează sursa de emisie, cu încadrarea în normele de emisie, utilizându-se metode de calcul adecvate și, dacă se consideră necesar de către proiectant, experimentarea pe model în tunele aerodinamice.

(2) În lipsa studiilor privind condițiile de dispersie, înălțimea coșurilor poate fi calculată, potrivit metodologiei prezentate în anexa nr. 5 a prezentelor condiții tehnice.

2. Limitarea emisiilor la instalațiile staționare existente

ARTICOLUL 7

Limitarea preventivă a emisiilor

Dispozițiile privind limitarea preventivă a emisiilor pentru instalațiile staționare noi (art. 3, 4, 5) sunt aplicabile și instalațiilor staționare existente, cu luarea în considerare a unor tehnologii verificate, aplicabile economic și a contribuției emisiilor acestora la nivelul total al emisiilor din zona respectivă.

ARTICOLUL 8

Obligația modernizării sistemelor de depoluare

(1) Deținătorii instalațiilor staționare existente care nu se încadrează în normele de emisie a poluanților în atmosferă sunt obligați să-și modernizeze sistemele de depoluare în termenele stabilite pe baza prezentelor condiții tehnice, în condițiile reieșite din studiile de impact ecologic și de fezabilitate pentru sistemul de depoluare propus, elaborate prin grija deținătorilor instalațiilor respective.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), autoritatea pentru mediu poate admite ca deținătorul instalației să nu execute lucrările de modernizare, numai dacă acesta declară în cererea sa de autorizare că își va înceta activitatea în termen de maximum 2 ani.

(3) Termenul limită pentru modernizarea sistemelor de depoluare se fixează cu ocazia examinării cererii de autorizare a funcționării instalației, avându-se în vedere următoarele criterii :

— impactul obiectivului asupra mediului ;

— posibilitățile tehnice de realizare a sistemelor de depoluare și costurile acestora ;

— importanța socială a obiectivului.

ARTICOLUL 9

Limitarea mai severă a emisiilor

(1) Dacă se constată că o instalație existentă provoacă emisii peste nivelurile stabilite prin standarde, cu toate că respectă limitarea preventivă a emisiilor, autoritatea pentru mediu va impune o limitare a emisiilor, complementară sau mai severă.

(2) Pentru limitarea complementară sau mai severă a emisiilor, autoritatea pentru mediu va fixa termene pentru modernizarea sistemelor de depoluare.

(3) Decizia privind limitarea complementară sau mai severă a emisiilor și fixarea termenelor pentru modernizarea sistemelor de depoluare se va fixa pe baza studiului de impact ecologic și a studiilor de fezabilitate ale instalațiilor preconizate, elaborate prin grija deținătorilor acestor instalații.

ARTICOLUL 10

Termene pentru modernizarea sistemelor de depoluare

(1) Termenul limită pentru modernizarea sistemelor de depoluare este de 7 ani de la data intrării în vigoare a prezentelor condiții tehnice.

(2) Termene mai scurte se stabilesc când :

a) emisiile înregistrează valori de 3 sau de mai multe ori mai mari decât valorile fixate pentru limitarea preventivă a acestora ;

b) imisiile provocate de instalație sunt excesive (cap. I art. 2 alin. (7)).

(3) Până la încadrarea în limitele de emisie stabilite prin prezentele condiții tehnice, instalațiile vor trebui să funcționeze la nivelurile de eficiență maximă a dotărilor de depoluare existente.

ARTICOLUL 11

Decalări pe termene

Autoritatea pentru mediu poate fi de acord cu termene mai lungi de modernizare a sistemelor de depoluare, de până la 7 ani, pentru un anumit tip de noxe când această operațiune se dovedește, pentru prima etapă de 5 ani, a nu fi realizabilă pe plan tehnic și al exploatării sau suportabilă economic. Până la încadrarea în valorile limită stabilite prin prezentele condiții tehnice, instalațiile vor fi autorizate să funcționeze în condițiile art. 10 alin. (3).

3. Controlul emisiilor instalațiilor staționare

ARTICOLUL 12

Declararea emisiilor

(1) Deținătorii instalațiilor staționare noi și existente trebuie să furnizeze autorității pentru mediu, cu ocazia cererii pentru autorizarea funcționării și ori de câte ori aceasta solicită, informații cu privire la :

a) natura și cantitatea emisiilor de poluanți (g/h, produsul dintre concentrația poluantului în gazul evacuat — g/m³ și debitul emisiei — m³/h) și variația lor în timp ;

b) locul de evacuare a emisiilor, înălțimea (de la sol) la care se produce evacuarea ;

c) orice altă caracteristică a evacuării, necesară evaluării emisiilor.

(2) Declararea emisiilor se stabilește de deținătorul instalației, pe bază de măsurători sau de bilanț cantitativ al substanțelor utilizate.

ARTICOLUL 13

Supravegherea emisiilor

(1) Deținătorii instalațiilor staționare au obligația de a-și supraveghea sistematic nivelurile emisiilor și a asigura încadrarea acestora în limitele impuse de prezentele condiții tehnice.

Evaluarea nivelurilor emisiilor se realizează prin măsurători pe care deținătorii instalațiilor le efectuează prin forțe proprii sau prin terți. La stabilirea programului de măsurători se vor avea în vedere particularitățile tehnologice ale instalațiilor respective.

(2) Autoritățile pentru mediu controlează modul în care deținătorii instalațiilor staționare respectă încadrarea emisiilor în limitele stabilite prin prezentele condiții tehnice.

(3) Pentru instalațiile cu emisii importante, determinante pentru nivelul imisiilor din zonă, autoritățile pentru mediu pot dispune deținătorilor acestor instalații să realizeze sisteme proprii de măsurători cu înregistrări permanente ale emisiilor, datele măsurătorilor urmând a fi puse la dispoziția autorității pentru mediu.

ARTICOLUL 14

Efectuarea măsurătorilor

(1) Obligația efectuării măsurătorilor privind emisiile în toate fazele de funcționare revine deținătorului instalației, conform unui program prevăzut în regulamentul de exploatare care se aprobă o dată cu autorizația de funcționare de către autoritatea pentru mediu.

(2) Măsurătorile vor fi efectuate cu respectarea regulilor metrologice prin metode standardizate sau, în lipsa acestora, prin metode acceptate de autoritatea pentru mediu.

(3) Rezultatele măsurătorilor vor fi înscrise în registre speciale ce vor fi ținute de deținătorul instalației.

ARTICOLUL 15

Aprecierea emisiilor

(1) Valorile măsurate vor fi comparate cu valorile de referință precizate în normele de limitare a emisiilor, prevăzute în anexele la prezentele condiții tehnice.

(2) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute la cazurile respective, valorile calculate în sensul alin. (1) vor fi convertite în medii orare.

Autoritatea pentru mediu poate fixa și alte unități de timp pentru calculul mediilor, când situația justifică o astfel de raportare.

(3) Se consideră că este respectată norma de limitare a emisiei, atunci când nici una dintre mediile determinate pentru indicatorii specifici instalației, în sensul alin. (2), nu depășește valoarea limită înscrisă în anexele la prezentele condiții tehnice.

(4) În cazul măsurării permanente a emisiilor, valorile limită sunt considerate respectate, dacă în decursul unui an calendaristic :

a) nici o medie zilnică nu depășește valoarea limită, cu excepția perioadelor de porniri-opriri ale instalațiilor ;

b) 97% din totalul mediilor orare nu depășesc de 1,2 ori valoarea limită ;

c) nici una dintre mediile orare nu depășește dublul valorii limită.

ARTICOLUL 16

Conducte de evitare și incidente în exploatare

(1) Conductele de evitare a instalațiilor de depoluare și eluenților gazoși nu pot fi prevăzute, respectiv utilizate, decât dacă sunt acceptate de autoritatea

pentru mediu și prevăzute ca atare în acordul, respectiv autorizația pentru mediu.

(2) În situațiile de folosire a conductelor de evitare sau de producere de incidente în exploatare cu antrenare de emisii importante se aplică măsurile privind poluările accidentale, prevăzute în regulamentele de exploatare a obiectivelor.

4. Emisiile datorate vehiculelor

ARTICOLUL 17

Limitarea preventivă a emisiilor poluante ale autovehiculelor rutiere

(1) Emisiile poluante ale autovehiculelor rutiere se limitează cu caracter preventiv prin condițiile tehnice prevăzute la omologarea pentru circulație a autovehiculelor rutiere — operațiune ce se efectuează la înmatricularea pentru prima dată în țară a autovehiculelor de producție indigenă sau importate, cât și prin condițiile tehnice prevăzute la inspecțiile tehnice ce se efectuează periodic pe toată durata utilizării tuturor autovehiculelor rutiere înmatriculate în țară.

(2) Stabilirea limitelor de emisie maxim admise se face de către Ministerul Transporturilor împreună cu Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului urmărindu-se alinierea la Regulamentele E.C.E. — O.N.U., precum și la regulamentele practicate în țările europene.

(3) Măsuri similare celor din paragrafele de mai sus vor fi analizate și propuse și pentru celelalte tipuri de mijloace de transport.

ARTICOLUL 18

Limitarea preventivă a emisiilor datorate infrastructurilor destinate transporturilor

Autoritatea pentru mediu avizează, de la caz la caz, la analizarea documentațiilor tehnice (însoțite de studii de impact) pentru infrastructurile destinate transporturilor, definite la art. 2 alin. (5), măsurile propuse pentru limitarea preventivă a emisiilor, permise de tehnica și exploatarea curentă și suportabilă economic.

5. Combustibili și carburanți

ARTICOLUL 19

Cerințe de calitate a produselor

Combustibilii și carburanții se vor încadra în cerințele de calitate din anexa nr. 5.

ARTICOLUL 20

Certificat de calitate

Furnizorul oricărei categorii de combustibili este obligat să prezinte cumpărătorului sau consumatorului un certificat de calitate întocmit conform normelor legale în vigoare, care să ateste conținutul produsului în substanțe nocive, prevăzute în anexa nr. 5. La import, acest certificat va fi prezentat și autorităților vamale.

ARTICOLUL 21

Obligația de notificare

(1) Agentul economic care își procură combustibil lichid greu cu conținut ridicat de sulf (peste 2% — anexa nr. 4), în scopul asigurării funcționării unei instalații de ardere sau îl livrează unui beneficiar al unei astfel de instalații, este obligat să notifice acest lucru autorității pentru mediu pe teritoriul căreia este amplasată instalația de combustie respectivă.

(2) În notificare vor fi indicate :

- a) cantitatea combustibilului ;
- b) numele și adresa furnizorului ;
- c) numele și adresa cumpărătorului ;
- d) data tranzacției.

ARTICOLUL 22

Instalații destinate benzinei fără plumb pentru motoare (anexa nr. 4 pct. 5)

(1) Instalațiile destinate benzinei fără plumb pentru motoare, cum sunt rezervoarele de depozitare și conținerele destinate transportului, autovehiculele-cisternă și coloanele de distribuție vor purta distinct inscripția „fără plumb“.

(2) Dacă benzina fără plumb trebuie depozitată într-o instalație utilizată anterior pentru benzină cu plumb, deținătorul va trebui ca, în prealabil, să procedeze la curățarea acesteia de reziduurile de plumb.

III. Imisii

ARTICOLUL 23

Stabilirea imisiilor

Imisiile de poluanți, concentrațiile maxime admise (C.M.A.) se stabilesc prin standarde de stat și reprezintă concentrațiile maxime admisibile ale unor substanțe poluante în aerul atmosferic.

Aceste concentrații urmăresc să asigure protejarea populației și ecosistemelor împotriva efectelor nocive ale acestor substanțe.

ARTICOLUL 24

Evaluarea anticipată a imisiilor

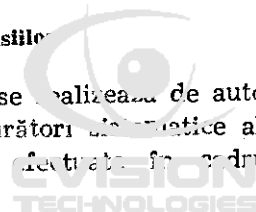
(1) În cadrul studiilor de impact asupra mediului a activităților desfășurate în instalații staționare noi sau modernizate, ca și în infrastructurile destinate transporturilor, capabile să producă emisii importante, se va efectua și o evaluare anticipată a imisiilor.

(2) Evaluarea anticipată a imisiilor va stabili și preciza natura și valoarea emisiilor, condițiile de dispersie și metodele de calcul, imisiile provocate, teritoriul afectat (proporția în care este afectat și cu ce frecvență).

ARTICOLUL 25

Supravegherea imisiilor

(1) Evaluarea calității aerului se realizează de autoritățile pentru mediu prin măsurători sistematice ale imisiilor de substanțe poluante, efectuate în cadrul sistemului propriu de control.

(2) Autoritățile pentru mediu apreciază, prin comparație cu prevederile standardului privind imisiile, dacă și în ce măsură valorile efective depășesc concentrațiile maxime admise și, în caz afirmativ, impun deținătorilor de instalații care elimină poluanți în zona respectivă măsuri de limitare mai severă a emisiilor.

ARTICOLUL 26

Măsuri pentru reducerea imisiilor

(1) În cazul în care prin aplicarea normelor de limitare preventivă a emisiilor provocate de instalațiile staționare nu se pot respecta normele de imisie, acestea situându-se la valori superioare celor din standarde, autoritățile pentru mediu vor dispune beneficiarilor acestor instalații măsuri privind :

a) reducerea termenelor de modernizare a sistemelor de depoluare ;

b) fixarea unor limitări complementare sau mai severe ale emisiilor.

(2) Limitări mai severe ale emisiilor se impun pentru instalațiile care contribuie cu mai mult de 10% la încărcarea poluantă totală.

ARTICOLUL 27

Măsuri aplicabile traficului

În cazul în care aplicarea normelor de limitare preventivă a emisiilor pentru autovehicule și pentru

NOTĂ :

Anexele nr. 1—5 se pot procura de la Institutul de Cercetări și Ingineria Mediului — Splaiul Independenței nr. 294, sector 6, București.

NORME METODOLOGICE

privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare

1. Domeniul de aplicare

Metodologiile se aplică determinărilor de emisii sub formă de pulberi, aerosoli sau gaze produse de instalații ; surse de staționare de tip instalație industrială ; amenajări de teritoriu de tip autostradă, aeroport, cale ferată ; aparate și utilaje de tip generator electric cu motor cu combustie, precum și instalațiilor de ventilație care colectează efluenții gazoși ai unor surse și îi evacuează în atmosferă.

2. Principiul de măsurare

Un volum reprezentativ al efluentului de analizat se recoltează izocinetic. Se determină în acesta concentrația de substanțe poluante.

Emisia totală se calculează funcție de compoziția volumului de gaz recoltat și de alți parametri auxiliari.

Se definesc ca pulberi : particulele care, după o măsurătoare asupra concentrației, după condiționare, cresc greutatea substratului elementului de filtrare.

3. Condițiile de măsurare

În mod normal, măsurătoarea trebuie efectuată în condițiile de exploatare în care emisiile sunt maxime. (Autoritatea de mediu care avizează funcționarea și

infrastructurile destinate transportului nu este suficientă pentru a preveni depășirea imisiilor standardizate, autoritățile pentru mediu vor dispune măsuri care privesc atât construcția sau exploatarea autovehiculelor, cât și dirijarea sau restrângerea traficului:

IV. Dispoziții tranzitorii

Art. 28. — Ministerele vor lua măsuri ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor condiții tehnice, să se elaboreze norme specifice sectoarelor lor de activitate privind emisiile de poluanți în atmosferă, la instalațiile existente, norme ce vor fi supuse aprobării Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 29. — Agenții economici producători de sisteme de depoluare vor lua măsuri pentru asigurarea prin fabricație de utilaje capabile să asigure performanțele tehnice necesare realizării normelor limită pentru emisiile de poluanți în atmosferă, prevăzute în prezentele condiții tehnice.

Art. 30. — Agenții economici vor stabili și vor înainta la agențiile județene pentru protecția mediului și a municipiului București, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor condiții tehnice, nivelurile actuale ale emisiilor poluante în atmosferă, evaluate fie pe bază de măsurători, fie prin calcule de bilanț.

controlează emisiile poate, funcție de situația zonei, să accepte sau să impună, în timpul pornirii și opririi instalației, valori diferite de cele reglementate).

4. Amplasarea punctului de recoltare

Compoziția probei recoltate, așa cum se găsește la locul de recoltare, trebuie să fie reprezentativă pentru emisia ce va fi măsurată. Măsurătorile trebuie să se efectueze într-un loc unde repartiția substanțelor poluante în secțiunea canalului de evacuare este cât mai omogenă posibil.

Amplasamentul punctului de recoltare trebuie să permită un acces ușor și sigur. Poziționarea se planifică, de comun acord cu deținătorul de sursă, și se amenajează corespunzător din timp.

5. Durata și numărul de măsurători

Durata și numărul de măsurători se fixează funcție de natura sursei, cât și de variația de timp a emisiilor.

Se recomandă, în cazul unor surse cu emisie constantă, efectuarea a cel puțin 3 măsurători individuale.

Se definește ca măsurătoare individuală media valorilor măsurate în fiecare punct al unei grile, respectiv, pe axa de măsură, sau rezultatul măsurărilor se definește ca măsurătoare în grilă.

6. Alte determinări

La fiecare măsurătoare de emisie este necesar să se măsoare viteza efluentului în secțiunea de măsură, parametrii auxiliari necesari calculului emisiilor și să se înregistreze toate informațiile privind condițiile de exploatare a instalației.

NOTĂ :

Elementele de detaliu privind metodologia de determinare a poluanților atmosferici produși de surse staționare se pot procura de la Institutul de Cercetări și Ingineria Mediului — Splaiul Independenței nr. 294, sector 6, București.

7. Raportarea rezultatelor

În raportare se vor consemna toate mărimile măsurate și calculate, metodele de măsurare utilizate și condițiile de exploatare a instalației.

Se vor evalua și evidenția erorile fiecărei măsurători de emisie efectuate.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	1.200
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

	<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anuț 1.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anuț 1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anuț 2.400
— anuț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anuț 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anuț 11.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :	
— pentru agenții economici care au funcționat în anii 1991 și 1992	per anuț 8.000
— pentru agenții economici care au funcționat numai în anul 1992	per anuț 7.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 300
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt 20

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.